

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010173
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4622010173.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému H. G. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.05.2022 sp. zn. 0T/4/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 27.09.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného H. G., narodeného XX.XX.XXXX,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného H. G. vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

ako vodič bez vodičského oprávnenia, dňa 24.04.2022 približne o 20:44 hod. v obci G. A., okres F., na ceste B./XXXX viedol nákladné motorové vozidlo W. F., evidenčné číslo F napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom OR PZ Topoľčany pod číslom ORPT-TO-ODI2-253/2021-P zo dňa 25.11.2021, právoplatným v ten istý deň, bol uznaný za vinného z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h) bod 2, písm. l), m) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bol uložený okrem iného aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 18 mesiacov do 25.05.2023 a napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany spisová značka 8T/13/2022 zo dňa 28.01.2022, právoplatným dňa 15.02.2022 bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m), písm. h) Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 5 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. OT/6/2022 zo dňa 11.05.2022, právoplatným dňa 11.05.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom určenej lehote, prostredníctvom obhajcu, podal odvolanie obžalovaný, proti výroku o treste. Uviedol v ňom, že nepovažuje nepodmienečný trest odňatia slobody za nevyhnutný na dosiahnutie účelu trestu. Tento by mohol byť dosiahnutý uložením alternatívnych trestov, nespojených s odňatím slobody. Poukázal na ním predložený sľub, že pre prípad uloženia trestu domáceho väzenia sa bude v súdom určenej dobe zdržiavať v obydli a poskytne pri výkone kontroly potrebnú súčinnosť. Pre prípad uloženia trestu povinnej práce má obec Malé Ripňany záujem o jeho pracovnú činnosť s nástupom od 01.06.2022. Je zamestnaný v spoločnosti N. F. s.r.o., ktorej je jediným spoločníkom a vedúcim prevádzky. Má príjem 773,62 eur mesačne, 7 zamestnancov. Nedopustil sa násilnej trestnej činnosti, nespôsobil škodu či ujmu na zdraví, od počiatku sa priznával, úprimne oľutoval spáchanie skutku. Ako zamestnávateľ sa snaží udržať nad vodou svoje prevádzky, je pripravený dodržať všetky povinnosti a zákazy uložené súdom.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom tak, že mu namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody uloží iný druh trestu, nespojený s odňatím slobody, prípadne kombináciu takýchto trestov.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní. Prečítal ním spísané vyjadrenie, v ktorom poukazoval na to, že dôkazy a obvinenia prijíma. Prevádzkuje dve predajne potravín, zamestnáva 6 zamestnancov, väčšinou matky s deťmi. V roku 2020 mu skončili tresty zákazu činnosti, prišla pandémia. Jeho manželka odišla, zostal na všetko sám. Mal skartovaný vodičský preukaz, preto sa prihlásil do autoškoly, ale pár dní pred skúškami prišla tretia vlna pandémie. Dôvodom porušenia zákona nebol vlastný záujem či dovolenky, ale zásobovanie potravín tovarom predajne, aby mohli fungovať a zamestnanci neprišli o prácu. Svoje konanie ľutuje, poukazoval i na zatváranie fabriek a prepúšťanie zamestnancov. Sľuboval, že nebude porušovať zákon, prosil o umožnenie znovu žiť a jazdiť podľa zákona.

Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle záverečného návrhu jeho obhajcu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa v plnom rozsahu pridržoval podaného odvolania i jeho dôvodov. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody uloží obžalovanému alternatívny druh trestu, nespojený s odňatím slobody, prípadne kombináciu týchto trestov, napr. trest peňažný trest s trestom povinnej práce.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že nebol dôvod na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., čo súd I. stupňa odôvodnil iba samotným vyhlásením obžalovaného o jeho vine. Toto pre priznanie danej poľahčujúcej okolnosti nie je postačujúce. Súd I. stupňa mal obžalovanému ukladať trest odňatia slobody s poukazom na § 38 ods. 4 Tr. zák. Keďže nebolo podané odvolanie v neprospech obžalovaného, nie je to možné napraviť. Trest zákazu činnosti z hľadiska jeho druhu a výmery považoval za zákonný. Odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, za stavu, keď bol limitovaný zásadou reformatio in peius z dôvodu absencie odvolania prokurátora v neprospech a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutého rozsudku

- nedošlo k takým podstatným procesným chybám, ktoré by mali charakter porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade so zásadami kontradiktórneho procesu, upravenými Trestným poriadkom,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol právne úvahy, akými sa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, pri rozhodovaní o druhu a výmere oboch uložených trestov, zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností i zásad ukladania súhrnného trestu.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom na súde I. stupňa po prednesení obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, ktoré súd I. stupňa prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní sa nevykoná. Súd I. stupňa vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste.

Pozornosti odvolacieho súdu neušlo drobné pochybenie vo výroku o vine, ktoré súd I. stupňa ako nesprávne, nekriticky prevzal z obžaloby, pretože správne mala právna veta zniet' „maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Keďže výrok o vine napadnutého rozsudku bol v dôsledku prijatého vyhlásenia o vine právoplatný, dané pochybenie nebolo možné uviesť na pravú mieru.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Súd I. stupňa pri úvahách o druhu a výmere trestu správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k trestnému činu a trestný čin úprimne oľutoval, s poukazom na jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 25.04.2022 a jeho priznanie sa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.05.2022, kde urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. - napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, súd I. stupňa prihliadnutie na ňu odôvodnil vyhlásením obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku, v dôsledku čoho nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny. Podľa názoru odvolacieho súdu táto poľahčujúca okolnosť u obžalovaného nebola daná, pretože podľa zaužívanej súdnej praxe a tiež platnej judikatúry, pre záver o naplnení tejto poľahčujúcej okolnosti sa vyžaduje aktívna účasť páchatela pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu. Z predloženého spisového materiálu však, okrem priznania sa obžalovaného ku skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, pri jeho výsluchu v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom žiadna taká aktivita nevyplýva.

Priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. boli v danom prípade správne zistené, pretože súd I. stupňa obžalovaného odsudzoval pre viac trestných činov, v rámci ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., kde odvolací súd poukazuje na písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane 7 a súčasne že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.02.2022, sp. zn. 8T/13/2022 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody

vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok, do 16.02.2023. Okrem toho mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 roky.

Súd I. stupňa s poukazom na uvedené správne zistil, že obžalovaný spáchal predmetný prečin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, a to za rovnaký trestný čin.

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal byť správne zistený 1:2 a teda trest odňatia slobody mal byť ukladaný postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., pri zvýšení dolnej hranice základnej trestnej sadzby až 2 roky o jednu tretinu, v upravenej sadzbe 8 mesiacov až 2 roky.

Dané pochybenie súdu I. stupňa v prospech obžalovaného odvolací súd napraviť nemohol vzhľadom na zásadu reformatio in peius, keďže prokurátor odvolanie proti výroku o treste napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného nepodal.

Súd I. stupňa nepochybil, keď obžalovanému ukladal podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák., vo vzťahu k právoplatnému trestnému rozkazu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. OT/6/2022 zo dňa 11.05.2022 a súčasne správne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil v ňom výrok o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z daného pohľadu súhrnný trest odňatia slobody uložený súdom I. stupňa vo výmere 6 mesiacov obžalovanému, ktorý opakovane nerešpektuje právoplatné rozhodnutia súdov a iných štátnych orgánov vydaných na základe platných právnych noriem Slovenskej republiky, nemožno považovať za neprímerane prísny, ktorý v dôsledku absencie odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného nebolo možné sprísniť.

Obžalovaný bol správne, v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na obmedzenie vyjadrené v § 49 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému nebolo možné ukladať trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, pretože ho súd odsudzoval za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Zákonný a správny bol i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu obžalovanému vo výmere 5 rokov. V danom prípade odvolací súd bral do úvahy, že obžalovanému už bol uložený trest rovnakého druhu trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.02.2022, sp. zn. 8T/13/2022 vo výmere 4 roky, pričom najvyššia výmera trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. je 10 rokov. Teda ukladaný trest zákazu činnosti v posudzovanej veci spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu zákazu činnosti uloženým skorším trestným rozkazom neprevyšujú najvyššiu dovolenú výmeru trestu zákazu činnosti.

Pokiaľ ide o odvolacie dôvody obžalovaného a jeho argumenty prednesené na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, tieto neboli dôvodné. Ako už bolo vyjadrené, obžalovaný opakovane pácha rovnaký trestný čin, pretože nerešpektuje prijaté platné a účinné právne normy a z nich vyplývajúce pre neho záväzné rozhodnutia príslušných orgánov.

Samotnú výšku trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému súdom I. stupňa vo výmere 6 mesiacov, teda v dolnej polovici základnej trestnej sadzby nemožno v žiadnom prípade považovať za neprímerane prísnu s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorého i súd I. stupňa hodnotil ako recidivistu, pretože sa opakovane dopúšťa rovnakej úmyselnej trestnej činnosti s konštatovaním, že predchádzajúce tresty evidentne nemali na obžalovaného požadovaný prevýchovný účinok.

V danej súvislosti je potrebné zvýrazniť, že v roku 2022 sa obžalovaný dopustil po sebe už troch samostatných prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., a to dňa 24.01.2022 v obci Biskupová, kedy na svoju obhajobu uviedol, že prevážal tovar do potravín, dňa 24.04.2022 v obci G., kedy obžalovanému telefonovala predavačka, že treba doplniť tovar v predajni. V prejednávanej veci bol obžalovaný zadržaný, umiestnený v cele policajného zaistenia na Obvodnom oddelení PZ Topoľčany. Následne po podaní obžaloby podľa § 204 ods. 1 Tr. por. bol predvedený

pred sudkyňu, ktorá po jeho výsluchu rozhodla dňa 26.04.2022 o jeho prepustení zo zadržania a nariadila termín hlavného pojednávania na deň 23.05.2022.

Obžalovaný pri výsluchu pred sudkyňou súdu I. stupňa vyslovil ľútosť nad svojim nezodpovedným konaním, avšak napriek tomu v období od jeho prepustenia zo zadržania dňa 26.04.2022 do konania termínu hlavného pojednávania sa dňa 09.05.2022 v obci R. znovu dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (vec vedená na súde I. stupňa pod sp. zn. OT/6/2022), kde na svoju obhajobu uviedol, že mu volala predavačka, že nefunguje pokladňa. Oba zbiehajúce sa trestné činy, t.j. zo dňa 24.04.2022 a zo dňa 09.05.2022 obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký trestný čin, pretože maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Inak vyjadrené, obžalovaný porušil jednak zákaz činnosti viesť motorové vozidlá uložený mu orgánom verejnej moci - okresným dopravným inšpektorátom, a súčasne aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá uložený mu súdom.

Aktuálne pomery obžalovaného trvali aj v čase spáchania predmetného trestného činu, resp. oboch zbiehajúcich sa trestných činov, preto obžalovaný mal mať na zreteli, že má zamestnanie, zamestnancov a v prípade, ak bude opakovane páchať úmyselnú trestnú činnosť, môže byť za túto odsúdený a nebude môcť prevádzkovať predajne potravín a ani zamestnávať iné osoby. Obžalovanému počas zákazu činnosti, resp. obdobia, kedy mal skartovaný vodičský preukaz v dôsledku ním páchanej opakovanej predošlej trestnej činnosti, nič nebránilo danú situáciu riešiť spôsobom neodporujúcim zákonu, napr. zamestnaním šoféra - zásobovača.

Pokiaľ ide o obžalovaným navrhované alternatívne tresty, odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na spôsob spáchania činu, zavinenie, pohnútku a najmä osobu obžalovaného, ako je vyššie uvedené, alternatívny trest povinnej práce resp. peňažný trest nemožno považovať za dostatočný z hľadiska tak generálnej ako aj individuálnej prevencie ani v prípade uloženia ich kombinácie.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovaného, jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.